

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 24Csp/51/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416207705
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Šalamún
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6416207705.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Vladimírom Šalamúnom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného: JUDr. Barbora Korenečová, advokát, so sídlom Slnecná 765/3, 900 45 Malinovo, adresa na doručovanie: Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: R. G., F.. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/XX, XXX XX Ž.O. F. U., o zaplatenie 1 860,00 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 050,00 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 050,00 € od 02.11.2016 do zaplatenia v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 12,90 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 23.08.2016 doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.08.2016 si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 1 860,00 € s príslušenstvom titulom náhrady škody. Žalobca sa tiež domáhal náhrady trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia.

2. Žalobca v žalobe uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 18.04.2012 so žalovaným uzatvoril Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 350,00 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 346,00 €, t.j. spolu 696,00 € v 12-tich mesačných splátkach po 58,00 € počnúc dňom 16.05.2012. Dňa 15.05.2012 žalobca uzatvoril so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 700,00 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 464,00 €, t.j. spolu 1 164,00 € v 12-tich mesačných splátkach po 194,00 € počnúc dňom 15.06.2012. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok a porušil dojednania predmetných zmlúv o úvere, stratil výhodu splátok a jeho dlhy sa stali splatnými. Okresný súd Žiar nad Hronom trestným rozkazom spis. zn. 2T 216/13 zo dňa 25.11.2013 uznal žalovaného vinným zo spáchania prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného so svojím nárokom na náhradu spôsobenej škody na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 2T 216/13 zo dňa 25.11.2013 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.02.2014. Žalovaný ku dňu vyhotovenia žaloby neuhradil žalobcovi žiadnu platbu.

3. Súd žalovaného uznesením č.k. 24Csp/51/2016-34 zo dňa 07.09.2016 vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia k žalobe písomne vyjadril, aby uviedol rozhodujúce skutočnosti na

svoju obranu a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k žalobe v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

4. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č.k. 24Csp/51/2016-53 zo dňa 10.02.2017 žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Proti tomuto rozsudku žalobca podal odvolanie v celom rozsahu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 17Co/167/2017-71 zo dňa 06.02.2018 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu na náhradu škody po preskúmaní základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovenia § 420 OZ, a to existencie porušenia právnej povinnosti zo strany žalovaného, vzniku škody, príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi porušením povinnosti a vznikom škody.

5. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní konanom dňa 22.05.2018 písomne podaním zo dňa 03.02.2017 ospravedlnil a požiadal, aby sa súdne konanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti. Žalovaný na pojednávaní nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil.

6. Súd vykonal vo veci dokazovanie a po oboznámení sa so žalobou podanou dňa 24.08.2016, Plnou mocou právneho zástupcu žalobcu zo dňa 23.08.2016, trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 2T 216/13 zo dňa 25.11.2013, výpisom z obchodného registra žalobcu, Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2012, Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.05.2012, všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a obsahom trestného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 2T/2016/2013, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici uznesením č.k. 17Co/167/2017-71 zo dňa 06.02.2018, podaním žalobcu zo dňa 15.05.2018, zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalovaný, ako dlžník, uzatvoril so žalobcom, ako veriteľom, dňa 18.04.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 300,00 € a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 346,00 €, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 696,00 € v 12 mesačných splátkach po 58,00 € počnúc dňom 16.05.2012. Žalovaný, ako dlžník, uzatvoril so žalobcom, ako veriteľom, dňa 15.05.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 700,00 € a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 464,00 €, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 1 164,00 € v 12 mesačných splátkach po 194,00 € počnúc dňom 15.06.2012. Trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 2T 216/13 zo dňa 25.11.2013 právoplatným a vykonateľným dňa 20.01.2011 súd uznal žalovaného za vinného zo spáchania trestného činu - prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

8. Podľa § 420 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

9. Žalovaný pri uzatváraní Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2012 a Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.05.2012 uviedol žalobcu do omylu tým, že v žiadostiach o poskytnutie úveru uviedol nepravdivé údaje o výške svojho príjmu. Trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 2T 216/13 zo dňa 25.11.2013 právoplatným a vykonateľným dňa 20.01.2011 súd uznal žalovaného za vinného zo spáchania prečinu úverového podvodu, nakoľko vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke plnenia podmienok na poskytnutie úveru a splácanie úveru a tak mu spôsobil škodu malú. Súd súčasne žalobcu, ako poškodeného, odkázal podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Vzhľadom k tomu, že žalovaný pri uzatváraní Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.04.2012 a Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 15.05.2012 spáchal úmyselný trestný čin a o jeho vine a treste bolo právoplatne rozhodnuté príslušným súdom, zodpovedá za škodu, ktorá tým žalobcovi vznikla.

10. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v deň uzatvorenia Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX (ďalej len „Občiansky zákonník“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v deň uzatvorenia č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. sa účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. sa účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

11. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou právneho statusu žalobcu a účelu poskytnutého úveru. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 18.04.2012 uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX a dňa 15.05.2012 Zmluva o úvere č. č. XXXXXXXXXX. Z obsahu týchto zmlúv vyplýva, že žalobca pri jej uzavretí konal v rámci svojho predmetu podnikania. Žalovaný uzavrel zmluvy ako fyzická osoba - spotrebiteľ. Podľa obsahu zmlúv a pripojených Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa dá posúdiť, že ide o tzv. typové alebo formulárové zmluvy, vyhotovené pre širší neurčený okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou zasiahnuť do obsahu zmluvy alebo obchodných podmienok a tak podstatným spôsobom ovplyvniť obsah zmluvy. Súd po preskúmaní obsahu a predmetu zmluvy ako aj postavenia účastníkov zmluvy dospel k záveru, že právny vzťah, založený predmetnými zmluvami je potrebné považovať za vzťah spotrebiteľský a Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX je potrebné považovať za zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení uznesenia č.k. 17Co/167/2017-71 zo dňa 06.02.2018 vzhľadom na odvolacie námietky žalobcu, že ide o výlučne obchodnoprávny vzťah, zareagoval tým, že skutkové a právne závery okresného súdu, keď posúdil zmluvný vzťah medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom zo zmluvy o úvere ako spotrebiteľský vzťah dodávateľa a spotrebiteľa (fyzickej osoby), sú správne. Predmetná zmluva má povahu značne jednostrannej adhézne zmluvy a obsah zmluvy zjavne nesvedčí o tom, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Jej forma na predtlačenom formulári a všeobecné zmluvné podmienky potvrdzujú skutočnosť, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán, z postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči subjektu podriadenému, t.j. postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi, čo je typické pre spotrebiteľské zmluvy.

12. Súd Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX podrobil kontrole z hľadiska princípov absolútnej neplatnosti právnych úkonov. V zmysle tejto zmluvy sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok vo výške 346,00 €, t.j. 98,86 % istiny úveru, pričom tretina poplatku predstavovala dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňali náklady na vypracovania a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Dojednanie povinnosti žalovanej, dlžníka a spotrebiteľa, zaplatiť žalobcovi, ako veriteľovi, poplatok vo výške 230,67 € (t.j. 65,90 % istiny úveru) je dojednaním, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je vzhľadom na jeho neprimeranú výšku v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka ustanovením neplatným. Rovnako aj dojednanie úrokov vo výške 115,33 €, t.j. 32,95 % ročne, t.j. vo výške niekoľkonásobne vyššej ako priemerná úroková miera zo spotrebiteľských úverov bánk poskytnutých v roku 2012 (ktorá v roku 2012 činila pre spotrebiteľské úvery so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby do 1 roka 8,28 %) je v rozpore s dobrými mravmi a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Úrok je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Ak zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty a úrokov, je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a v takomto prípade je neplatnou zmluva o spotrebiteľskom úvere ako celok. Navyše Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX ako zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala podstatné náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2 písm. a), f), i), j), k) a y) zákona č. 129/2010 Z.z., a preto v prípade, ak by súd neskončatoval jej absolútnu neplatnosť, by sa úver na základe nej poskytnutý žalovanej považoval v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., za bezúročný a bez poplatkov. Z vyššie uvedených záverov vyplýva, že žalovaná mohla v súvislosti so spáchaním prečinu úverového podvodu spôsobiť žalobcovi škodu len vo výške istiny poskytnutého úveru zo strany žalobcu, t.j. vo výške 350,00 €.

13. Súd Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX podrobil kontrole z hľadiska princípov absolútnej neplatnosti právnych úkonov. V zmysle tejto zmluvy sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok vo výške 464,00 €, t.j. 66,29 % istiny úveru, pričom tretina poplatku predstavovala dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňali náklady na vypracovania a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Dojednanie povinnosti žalovanej, dlžníka a spotrebiteľa, zaplatiť žalobcovi, ako veriteľovi, poplatok vo výške 309,33 € (t.j. 44,19 % istiny úveru) je dojednaním, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je vzhľadom na jeho neprimeranú výšku v rozpore s dobrými mravmi a z tohto dôvodu je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka ustanovením neplatným. Rovnako aj dojednanie úrokov vo výške 154,67 €, t.j. 22,10 % ročne, t.j. vo výške niekoľkonásobne vyššej ako priemerná úroková miera zo spotrebiteľských úverov bánk poskytnutých v roku 2012 (ktorá v roku 2012 činila pre spotrebiteľské úvery so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby do 1 roka 8,28 %) je v rozpore s dobrými mravmi a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

Úrok je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Ak zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty a úrokov, je nutné tento dôvod neplatnosti vziať na celú zmluvu a v takomto prípade je neplatnou zmluva o spotrebiteľskom úvere ako celok. Navyše Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX ako zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala podstatné náležitosti vyžadované v zmysle § 9 ods. 2 písm. a), f), i), j), k) a y) zákona č. 129/2010 Z.z., a preto v prípade, ak by súd neskončoval jej absolútnu neplatnosť, by sa úver na základe nej poskytnutý žalovanej považoval v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., za bezúročný a bez poplatkov. Z vyššie uvedených záverov vyplýva, že žalovaná mohla v súvislosti so spáchaním prečinu úverového podvodu spôsobiť žalobcovi škodu len vo výške istiny poskytnutého úveru zo strany žalobcu, t.j. vo výške 700,00 €.

14. Keďže mal súd v tomto prípade preukázané všetky zákonom stanovené predpoklady zodpovednosti za škodu (protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a úmyselné zavinenie žalovaného) rozhodol súd o nároku žalobcu na náhradu škody tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 050,00 € (350,00 € + 700,00 €) a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

15. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu, v dôsledku čoho mu okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu vznikla aj povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania v zákonom stanovenej výške. Úroky z omeškania možno žalobcovi priznať iba od toho času, keď sa dlžník dostal do omeškania. Keďže Občiansky zákonník pri nároku na vydanie náhrady škody nestanovuje splatnosť nároku veriteľa, vzťahuje na splatnosť tohto práva § 563 Občianskeho zákonníka a veriteľ je povinný v záujme determinovania splatnosti vlastnej pohľadávky požiadať dlžníka o plnenie. V deň nasledujúci po takejto žiadosti je dlžník povinný plniť a v prípade márneho uplynutia danej lehoty sa na ďalší deň dostáva do omeškania. Žalobca v konaní nepreukázal doručenie výzvy na zaplatenie náhrady škody žalovanému a teda za kvalifikované požiadanie žalovanému o zaplatenie náhrady škody je potrebné považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe je deň po doručení tejto žaloby žalovanému, t.j. 01.11.2016. Dňa 02.11.2016, t.j. v prvý deň omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky činila 0,0 %, a preto žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 050,00 € od 02.11.2016 do zaplatenia.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 a 2 CSP. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 1 860,00 € s príslušenstvom, priznaná mu bola suma 1 050,00 € s príslušenstvom. V konaní mal žalobca úspech v 56,45 %, jeho neúspech predstavuje 43,55 %. Žalobca teda vo veci dosiahol celkový úspech len vo výške 12,9 % (56,45 % - 43,55 %) a v takomto rozsahu mu súd vo výroku tohto rozhodnutia priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.